

Úvod

Cílem projektu „Autoři Odry a Olzy“ je zveřejnit v ebooku ukázky z tvorby regionálních autorů oslavujících přírodu Odry a Olše. Dílo vydává spolek Posejdon u příležitosti 10. výročí založení spolku a zahájení projektu „Slezské Benátky“.

Poděkování

Děkujeme autorům – Karel Sikora, Roman Štolfa, Ján Bazger, Marie Brabcová, Irena Dubielová, Anna Vojtěchová, Stanislav Filip, Petr Korč, František Nagy – za příspěvky do tohoto díla.

Děkujeme za podporu příznivcům z Regionální knihovny Karviná, Moravskoslezského kraje a týmu Grafik-Aja.

Obsah

Úvod	...1
Poděkování	...1
/Roman Štolfa/ Z prázdnin vodáka Benátek Slezských	...2
/Karel Sikora/ Kraina Olzy	...3
/Marie Brabcová/ Ostravice, Naše řeka	...4
/Irena Dubielová/ O Olze	...5
/Anna Vojtěchová/ Olše, Řeka čaruje	...6
/Ján Bazger/ Olsza	...4
/Petr Korč/ Olše	...8
/Stanislav Filip/ Ta naše Olše	...9
/František Nagy/ Podzimní romance	...10

Roman Štolfa



Roman Štolfa (*1974) se narodil v Praze. Od roku 1980 žije v Karviné. Pracuje v hornictví. Absolvoval Gymnázium v Karviné. Na Fakultě tělesné kultury Univerzity Palackého v Olomouci studuje obor Management volného času. Je předsedou spolku Posejdon. Deníky píše od roku 1987. Bloguje na internetu od roku 2009 na Stolfa.wordpress.com. Od roku 2010 vytváří fotokoláže a od roku 2012 je také vystavuje. Od roku 2014 se účastní Setkání u knihy v Regionální knihovně Karviná, kde představuje především své nejnovější veršované. Ty rozdělil na Láskyplné, Hornické, Vodácké a Ostatní. Více na Posejdon.CZ/romanstolfa

Z prázdnin vodáka Benátek Slezských

Otevřel diář, deníček, kroniku.
A sepsal stručně, co on,
vodák český, prožil tu.

Zaměřil se na prázdninové měsíce.
Na období, kdy táboříme nejvíce.

Na zahájení přišel
s klíčem z Posejdonu
a mužem z Karibiku.

Pořídil podsadové stany
za cenu dobrou. Holt měl kliku.

Pézetka funguje čtyřicátým rokem.
A tak slaví.
Hudbou, zpěvem, tancem.
Když věnečky se pouští tokem.

Na řadu přišly závody.
Na krásném místě.
Pěkně u vody.

Meander Orient Express.
Takové má jméno.
A náš vodák křičí:
To je přesně ono!!

Řeky rozdělují, řeky spojují,
ruku podává polskému druhovi.

A Kolotoč prázdninový pokračuje.
Letos v Bohumíně cirkus
(doslova) tu hraje.

S Posejdonem opět na Gliňoči.
Však se podívejte.
Tik to všechno točil.

Táborníci promluvili
na orlovském Polaru.
A zde vodáci také sklidili
velikánskou pochvalu.

Následuje další tradiční
velký závod dračí.
Je to závod recesní,
mnohým účast stačí.

S motorkáři, dětmi, ženami
po Odře se tu prohání.

Postupuje až do finále.
Vodáci Odry a Olše vítězí zas
... málem.

A stříbro? Taky potěší.
A upřímně. On v takový úspěch
vůbec nevěřil.

Teď blíží se prázdnin konečná
a jak měl napsáno na stužce maturitní:
Mnohé končí, všechno začíná.

Třeba spousta hezkých dní.

Karel Sikora



Karel Sikora (*1951) se narodil v Karviné, kde také žije. Pracuje v hornictví, které je jeho celoživotním povoláním. Poezii se věnuje ve volných chvílích. V básních vyznává lásku k ženě, obdivuje její krásu a miluje romantická prostředí. Má rád Andersenovy pohádky pro stále aktuální odkaz a svými verši se snaží přiblížit jejich svět i dnešnímu malému čtenáři. Znalost polštiny mu umožňuje oslovit také polské čtenáře vlastní tvorbou i překlady děl jiných autorů. Více na Posejdon.CZ/karelsikora

Kraina Olzy

Kocham ten kraj Olzy
I rzeki bieg cały
udziela mym oczom
widok tak wspaniały
z rana lekka mgiełka
wieczór wiatru zrywy
latem kwietnie złotem
przed zimą ożywi
jesień zadumana
w brązowych kolorach
by po tęgich mrozach
w wznikłych wichru torach
ściągał zwolna masy
i gromady śniegu
z wiosną pchnął go w rzekę
i w szalonym biegu
runął do doliny
z kopców Jabłonkowa
tam gdzie w dali
Czantoria Ostry Kozubowa
I dalej przez Trzyniec
Cieszyn do Karwiny
niszczy burzy łamie
a kto dziś bez winy
potem już bez siły
ledwie płynie środkiem
brzeg mu w podróż kiwa
wesoło stokrotkiem

Marie Brabcová



Marie Brabcová (*1962) se narodila v Českém Těšíně, kde bydlí dodnes. Absolvovala chemickou školu. Pracovala v dopravě. Píše od mládí. Začala jako dopisovatel časopisu Československý voják. Více na Posejdon.CZ/mariebrabcova

Ostravice

Ostravo černá, začouzená
protéká tebou řeka
a v ní voda rozčeřená.

Ostravice tudy teče
a příběhy s sebou vleče.

Jak si po ní loďky plují
Když vodáci zapádlují.
Když se oprou do vesel,
jejich smích se roznese.

Do všech koutů v okolí
jejich ahoj hlaholí.
Nejen mladí ba i staří
Tvých vod si tu užívají.

Naše řeka

Řeka Olše dělí město,
dělí na dva Těšíny,
když se na ni z břehu dívám,
vidím plynout dějiny.

Tři bratři tam kdysi byli,
kteří Těšín založili.
Teď máš český, polský břeh
Plyneš tiše – nevzdychneš.

Občas chvátáš,
všechno smeteš,
někdy se jen líně vlečeš.

Jsi symbolem mého města,
ať je klidná tvoje cesta.

Polsko, Slezsko a ty.
řeka, která tudy teče.
Mezi kameny ti ryby plují
A na hladině kachny pohupují.

Jmenuješ se Olše
jsi hraniční řeka,
kdo ví co tě cestou
ještě všechno čeká.

Irena Dubielová



Irena Dubielová bydlí v Českém Těšíně. Začala psát v roce 2014. Inspirovalo ji vyprávění jejího otce a Anička Vojtěchová knížkou *Co o lásce nebylo napsáno*.

Více na [Posejdon.CZ/irenadubielova](https://posejdon.cz/irenadubielova)

O Olze

Olza nebo Olše? Otázka co je správné? Na mapách je tahle hraniční řeka mezi dvěma městy označená jako Olše, ale pro starousedlíky v těšínském kraji je to Olza. Pamatuji, jak mojum stárke nadzvedlo ze židle, jak někdo místo Olzy, řekl Olše. ☺

S Olzou je spojené mé dětství. Bydleli jsme nedaleko a ze všech oken byl výhled na řeku a polskou stranu. Každou neděli, po siestě, jsme chodívali na procházky okolo břehu Olzy kaštanovou alejí až k Sikoráku, tak se říkalo parku Adama Sikory. Za pěkného počasí jsme došli až k soutoku potoku Ropičanky a ke splavu. V létě jsme se v těch místech koupali.

V zimě jsme na břehu Olzy sáňkovali a bylo nás hodně. Šest. V dnešní době to neuvídíme. Kvůli povodním jsou břehy řeky upravené a tím jsou i strmé a navíc už to není dovolené. Když byly povodně, tak ty zalily celé nábřeží k domkům a i Síkorák.

Jednou ty povodně byly velké tak, že museli evakuovat lidi z baráků kolem pobřeží. Ve sklepech měli vodu. Jo, ráda vzpomínám na ty chvíle, jak táta s mámou zaveleli: „Tak děcka oblykat a idymy na špacyr okolo Olzy, v sikoraku se siednymy na lávke, spocznymy a pujdymy dali, albo do chaupy.

Ty procházky se samy nabízely, když jsme bydleli tak blízko ☺. Směrem k jatkám už to nábřeží bylo jiné. Nebylo tak hezké, jak k síkoráku, jen kolem postavených domků, a pod železničním mostem přes Olzu do Polska, byla směrem k těšínským jatkám cesta neupravená, kamenitá. V téhle lokalitě jsme s kamarádkou počítaly vagóny nákladního vlaku přejíždějícího po železničním mostě do Polska. Končím s nostalgickými vzpomínkami o Olze.

Anna Vojtěchová



Anna Vojtěchová se narodila se v Českém Těšíně. Mládí prožila na Valašsku, v dospělosti se opět vrátila na Těšínsko. Pracovala ve zdravotnictví, později v hornictví. Poezii píše od mládí, je autorkou knihy *Co nebylo o lásce napsáno*, kterou napsala společně s Karlem Sikorou. Více na **Posejdon.CZ/annavojtechova**

Olše

Údolím se řeka Olše valí
divoké kachny tiše přihlíží
a město Těšín po obou březích
v Čechách i v Polsku je světaznalý ...

Město na Olši, kde řeka čaruje,
v lesku té řeky zrcadlí se svět
odráží sluncem zalitou oblohu
město tří bratří a Olše, co už líně pluje ...

Řeka i město svým životem žije
a v ulicích je často slyšet ruch
lidský křik, dětský pláč
a kostelní zvon si svou ódu bije ...

Řeka čaruje

Řeka Olše pluje tiše svým korytem
klopýtá a bublá voda mezi kameny
je jaro, pouze kvítek namodralý z břehu
zavoní hbitě
nad tou nádherou já jen krčím rameny...

Tichounce šumí voda plující do dále
řeka je hraniční, mezi dvěma městy
tajím dech, ach jak jsme malí
kam řeko pluješ, kde je cíl tvé cesty?

Odpověď mi však stále schází
jsme děti, jak pozorují řeku ze břehu
víme méně, než zajíc co ukrývá se v mlázi
mám z toho radost, a je mi do zpěvu...

Ján Bazger



Ján Bazger (*1948) je rodák z Olešné u Čadce, který žije a tvoří v Karviné. Pracoval v hornictví. Píše prózu i poezii v češtině a ve slovenštině. Je autorem díla *Pohádky a pověsti nejenom z Kysúc* (2013) a *Rozprávky nielen z Kysúc* (2014). Napsal básnické sbírky *A život jde dál* (2009), *Co vítr neodvál* (2011), *Život je cesta* (2013) a *Život a snění* (2015). Ve verších oslavuje lásku, krásu přírody a především rodné Kysuce. Umístil se ve čtenářské soutěži *Knihy Kysúc*. Na třetím místě v kategorii beletrie 2013 s knihou *Život je cesta* a v roce 2015 získala druhé místo jeho kniha *Rozprávky nielen z Kysúc*.

Více na Posejdon.CZ/janbazger

Olsza

Vytéká čistý pramínek
z pod kůže matky země těla,
kousek za hranicí
nedaleko polské obce Istebná.
Pozvolna nabírá druhý dech
a změní se v potůček.
Později již Slezskem protéká,
jako potok větší,
když k němu přidají se jiné,
potůčky menší.

Přes Bukovec, Písek, Písečnou,
na Jablunkov, Hrádek, Bystřici
i Karpentnou spěchá,
Olsza, co by horská bystrá řeka.
Vendryni, ani Třinec Konskou nevynechá
a pod jezy hučí – burácí.

Přes město Těšín mírně zpomalí
a město na dvě části rozdělí.
Dělá tam hranici,
pak dál přes Louky,
téměř až k Darkovu.
V Darkově most z výšky nahlíží do řeky
a taky zvědavě kouká
na výchozí nástupiště pro vodáky.

Ahoj! Pozdrav vodáků tam zazní,
Když pod mostem nastupují do člunu.
Hlasitý pozdrav „Ahoj!“
Často tam slychat od vodáků Posejdonu.

Z parku, kousek od řeky,
nesměle mezi stromy
nahlíží bělostné domy,
proslulých, ve světě známých
Darkovských lázní.

Od mostu parkem i po náspu kol řeky
vede nová cyklostezka.
Tak, jako pro vodáky vhodná
i když s několika jezy řeka,
co dál Karvinou, Koukolnou, Zavadou,
potom přes Věrnovice i Dětmarovice
a pak ještě Bohumínem protéká,
míří i tahle cyklostezka.

V Kopytově u Bohumína,
na hranici s Polskem
se s námi řeka Olsza loučí
a tvoří soutok s řekou Odrou.
Ahoj řeko Olše!
Zvolají vodáci, dál plující
Odrou, slezskou řekou – novou.

Ahoj řeko Olše!
Zvolají opět vodáci z Posejdonu.
Ahoj! Zvolají i ti, co zde končí
a šťastní se vrací domů.
- Sjíždění naší slezské řeky,
stane se opět vzpomínkou pouhou.

Petr Korč



Petr Korč žije a tvoří v Karviné. Je básník, malíř a učitel. Prožil své dětství na Karvinsku – v Horní Suché. Devět let žil na Tachovsku. Tvoří zásadně v noci. Vzory nacházel především ve francouzských malířích. Začínal kreslit karikatury, portréty a teprve později přecházel na malbu krajiny, které se momentálně věnuje nejvíce.

Kouzlo poezie objevil po dvacátém roce života. V první knize *Ahoj lásko, ahoj životě* mohou čtenáři najít i některé z jeho prvních textů. Ve sbírce *Hrady a zámky Čech, Moravy a Slezska* se autor věnuje přírodě a hradům. Více na **Posejdon.CZ/petrkorc**

Olše

Rozmarné léto nad Olší panuje,
Je vznešená,
bouřlivá
i letargická.
Je řekou bohatou.
je prostě TOK
a voda crkotá v naprosté životní nicotnosti.

A z řeky vodák píseň zpívá
„Plyneš Olše po dolině“

Stanislav Filip



Stanislav Filip (*1946) se narodil v Kostelci na Hané. Žije a tvoří v Karviné. Věnuje se psaní a řezbářství přibližně dvacet let. Jeho záběr je velmi široký: sci-fi literatura, romány, sbírky básní, meditační literatura, pohádky a scénáře pro vlastní autorské divadlo. Publikoval několik knih. Jeden scénář byl zfilmován. Od roku 2006 se mu podařilo vydat tyto publikace: *Pohádky z jisker a dýmu* (2006), *Brzdíči od houpaček* (2008), *Podrobná anatomie tvého těla* (2012), *Blamáč o Velkém třesku* (2012), *Světлана* (2011), *V sarkofágu jsou paraziti* (), *Na schodech blázince* (2012), *Karvinské pověsti* (2014), *Co je dovoleno Bohovi*, *Leporelo O strážidlech*. Jeho práce byly uvedeny ve sborníku „Bez hranic – česko-slovenská spolupráce“

Více na Posejdon.CZ/stanislavfilip

Ta naše Olše

Nad Ganczorkou země měkká, boří se stopa do ní –
to Beskydy nad zašlou slávou svoje slzy roní;
stékají od Kamesznice bystře do Bukovce,
kde z nich pijí po staletí pasoucí se ovce.

K Jablunkovu si to pak Olše ševelí lesním loubím,
kde se záhy s říčkou Lomnou po věky věků snoubí.
Poutník se z ní může napít, jak je krásně čistá –
bohužel ta řeka neví, co se na ni chystá.

Příroda s lidmi souboj vede, který je často marný –
postavili u té řeky Třinecké želežárny.
Rozum tohle nepochopí, důsledek až děsí –
odnesla to nejen voda; též okolní lesy...

I když člověk často dělá překlepy a chyby,
přesto plavou v naší Olši zadaptované ryby.
Před Těšínem už řeka teče bez velkého shonu,
jak lze vidět přímo nad ní z kavárny Avionu.

A kam potom řeka teče? To je přece prosté:
kolem lázní si to šine pod Darkovským mostem.
K elektrárně její vody v korytě tiše plynou -
to už je ta naše Olše dávno za Karvinou.

Tam pečlivě dva komíny její břehy střeží,
a proto si bez úhony k Bohumínu běží.
Od něho, ta naše Olše, coby už silná řeka
k severním našim sousedům do Polska pak vtéká.

Někdy je klidná, jak už to bývá,
a někdy zahrozí povodní.
Teď o ní píseň tiše zpívám -
ať vydrží aspoň pár dní...

František Nagy



František Nagy je z Karviné. Veřejně prezentuje své dílo od ledna roku 2015. Zajímá se o historii a sociologii. Píše básně o přírodě.

Více na [Posejdon.CZ/frantiseknagy](https://posejdon.cz/frantiseknagy)

Podzimní romance

Slunce ráno vychází,
ruce heřmánkem mi voní,
špačci dovádí pod jabloní
ke štěstí žal mi neschází.

Podzim barvami hýří,
vítr hladinu jezera čeří,
ve svitu slunečním poletuje chmýří,
na hladině obraz břehů leží.

Pohlédnu na bezmračná nebesa,
slyším zvony kostelní,
vzduch rozdílem teplot se tetelí,
duše zjihlá láskou zaplesá.

Krajina překrásná je,
pokloním se nebi,
příroda mocná čaruje,
políbím matku zemi.

Čmelák osamělý z květu na květ letí,
řící chtěl bych tisíc vět,
slunce paprsky půvab květin zlatí,
na počest tvé spanilosti ódy pět.

Obdivuji plátky květů nevinné,
něžnost jejich pomine,
v paměti vzpomínka mi zůstane,
radost nikdy nezhyne.

Podzim pomalu povoluje opratě,
louka květů vonných před zrakem ti odkvete,
zima chystá krásy nové v odplatě,
rozpoutá i rozežene beznaděj na světě.

Autoři Odry a Olzy

Titul: Autoři Odry a Olzy
Autoři: Karel Sikora, Roman Štolfa, Ján Bazger, Marie Brabcová, Irena Dubielová, Anna Vojtěchová, Stanislav Filip, Petr Korč, František Nagy
Editor: Roman Štolfa
Fotografie: archiv Posejdon, o.s., Jiří Spáčil (autor fotografie na obálce)
Nakladatelství: Posejdon, o.s. Hlavní 33, 735 53 Dolní Lutyně – Věřňovice
Rok vydání: 2015
Počet stran: 11
Vydání: první
Cena: zdarma
Distribuce: dílo je volně ke stažení na www.posejdon.cz
ISBN: 978-80-905544-0-5

O projektu „Autoři Odry a Olzy“

Český Těšín 10.11. 2015 - Verše sbírky „Autoři Odry a Olzy“ zazněly poprvé veřejně dne 10.11. 2015 při akci s názvem „[Literární podvečer v kavárně Čítárna a kavárna Avion|Noiva v Českém Těšíně](#)“. Přednes každého z autorů (Anna Vojtěchová, Karel Sikora, Jan Bazger, Irena Dubielová, František Nagy, Marie Brabcová, Roman Štolfa) je proložen hudebním vystoupením a zpěvem žáků ZUŠ Adama Kalety Český Těšín. Děkujeme.



Literární podvečer 10.11. 2015 v kavárně Avion v Českém Těšíně. Autor fotokoláže: Roman Štolfa

Přijďte do skupiny nebo si přečtěte a publikujte autor a chcete své práce někomu předčíst?

Přijďte vždy první úterý v měsíci v 17.00 do literárního salonu Regionální knihovny Karviná přečíst své práce nebo si jen poslechnout, jak přáší jni.

Přítomen bude karvinský spisovatel, režisér a autor divadelních her Stanislav Filip, Jan Bazger, básník a spisovatel, a básník Karel Sikora a Anna Vojtěchová autorka dětské sbírky „Co o lásce nebylo napsáno“.

Termíny setkání v roce 2015

6. 1. 2015
3. 2. 2015
3. 3. 2015
7. 4. 2015
5. 5. 2015
2. 6. 2015
1. 9. 2015
6. 10. 2015
3. 11. 2015
1. 12. 2015

Karviná 1.12.2015 – Vytištěnou podobu sbírky „Autoři Odry a Olše“ převzali autoři a zástupce knihovny (Svatava Sukopová) na pravidelné akci [Setkání u knihy v literárním salonu Regionální knihovny Karviná](#).



Obálku vytvořila Pavla Dejová. Pro každého z autorů dílo vytiskl tým Grafik-Aja.

Profil každému z autorů vytvořil zdarma na [Posejdon.CZ](#) Roman Štolfa. Díky.

SETKÁNÍ U KNIHY 2016
Jsou opět první úterky v měsíci od 17 do 19,00 hodin v Literárním salonu Regionální knihovny Karviná. Přijďte!

[Přidejte se na facebooku do skupiny „Setkání u knihy“!](#)